

พระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ
ในท้องที่จังหวัดชัยภูมิ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔
เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดชัยภูมิ
เพิ่มเติม เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาต
ให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดชัยภูมิ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในท้องที่จังหวัดชัยภูมิ ให้เฉพาะเขตอันมีปริมณฑลดังต่อไปนี้ เป็นพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการเพิ่มเติม

จุดที่ ๑ คือ จุดที่ตั้งอยู่ตรงเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๕๙ (ตอนชัยภูมิ - ห้วยยางคำ) ปากตะวันตก ตรงจุดที่อยู่ห่างจากจุดที่ถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อบรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๕๙ (ตอนชัยภูมิ - ห้วยยางคำ) ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๕๙ (ตอนชัยภูมิ - ห้วยยางคำ) ระยะ ๑,๐๖๐ เมตร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตามแนวเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๕๙ (ตอนชัยภูมิ - ห้วยยางคำ) ปากตะวันตก ตรงจุดบรรจบกับเส้นขนานระยะ ๕๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๕๙ (ตอนชัยภูมิ - ห้วยยางคำ)

ด้านเหนือ

จากจุดที่ ๑ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๕๙ (ตอนชัยภูมิ - ห้วยยางคำ) ถึงจุดที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ตรงเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๕๙ (ตอนชัยภูมิ - ห้วยยางคำ) ปากตะวันออก ตรงจุดที่อยู่ห่างจากจุดที่ถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อบรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๕๙ (ตอนชัยภูมิ - ห้วยยางคำ) ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๕๙ (ตอนชัยภูมิ - ห้วยยางคำ) ระยะ ๑,๐๖๐ เมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตามแนวเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๕๙ (ตอนชัยภูมิ - ห้วยยางคำ) ปากตะวันออก ตรงจุดบรรจบกับเส้นขนานระยะ ๕๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๕๙ (ตอนชัยภูมิ - ห้วยยางคำ)

ด้านตะวันออก

จากจุดที่ ๒ เป็นเส้นขนานระยะ ๕๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๕๙ (ตอนชัยภูมิ - ห้วยยางคำ) ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ระยะ ๑,๐๖๐ เมตร ถึงจุดที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ขอบทางถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ปากตะวันตก ตรงจุดที่อยู่ห่างจากจุดที่ถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๕๙ (ตอนชัยภูมิ - ห้วยยางคำ) ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ระยะ ๕๐ เมตร

ด้านใต้

จากจุดที่ ๓ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๕๙ (ตอนชัยภูมิ - ห้วยยางคำ) ตามแนวเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๕๙ (ตอนชัยภูมิ - ห้วยยางคำ) ถึงจุดที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ตรงจุดที่อยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๕๙ (ตอนชัยภูมิ - ห้วยยางคำ) ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตามแนวเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๕๙ (ตอนชัยภูมิ - ห้วยยางคำ) ระยะ ๕๐ เมตร

ด้านตะวันตก

จากจุดที่ ๔ เป็นเส้นขนานระยะ ๕๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๕๙ (ตอนชัยภูมิ - ห้วยยางคำ) ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ บรรจบกับจุดที่ ๑
ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ พระราชกฤษฎีกานี้ไม่ใช้บังคับแก่สถานบริการที่ได้รับอนุญาตให้ตั้งก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ และสถานบริการที่อยู่ในสถานที่ตั้งโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

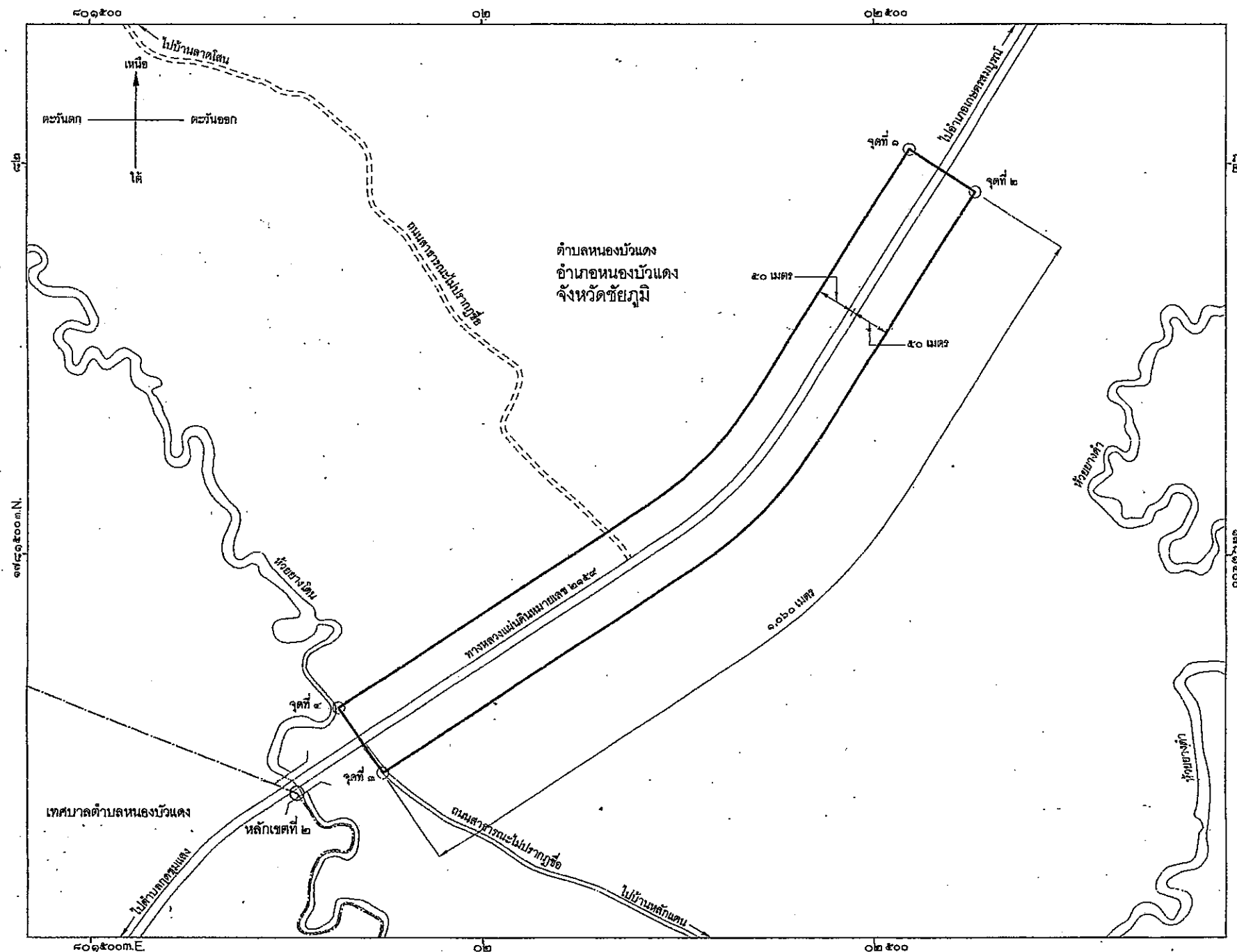
นายกรัฐมนตรี

แผนที่ทำยพระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ
ในท้องที่จังหวัดชัยภูมิ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๔

มาตราส่วน ๑ : ๔,๐๐๐

๐ ๐.๒๕ ๐.๕ กิโลเมตร

เครื่องหมาย

- แนวเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ
- เขตเทศบาล
- ทางหลวง ถนน รอย
- ถนนลูกรัง พื้นถนนอื่น
- สะพาน
- แม่น้ำ คลอง ห้วย

(นายธีรพร พลวัน)
โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดชัยภูมิ

(นายกอบชัย บุญอรณะ)
ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดชัยภูมิเพิ่มเติม ให้มีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่และสถานการณ์บ้านเมืองในปัจจุบัน และเพื่อให้การรักษาความสงบเรียบร้อยแก่ประชาชนในท้องที่จังหวัดชัยภูมิเป็นไปอย่างเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้